

Eerste lezing: Jesaja 65, 17 - 23
Evangelie: Matteüs 25, 1 - 13
Datum: 25 november 2018
Overweging door: Koos van Etten

Laat de roep van Jezus tot ons doorwerken: Wees waakzaam

In Den Haag, in de Bethelkerk, is een langdurende kerkdienst gaande, die al vier weken duurt. Die is bedoeld om te voorkomen, dat een uitgeprocedeerd Armeens gezin uit Nederland wordt uitgezet. Deze actie voor asiel voor vluchtelingen wordt door de PKN ondersteund. De kerkdienst gaat door, dag en nacht; ze waken en bidden en weten niet wanneer het zal ophouden. Het einde is nog lang niet in zicht.

Waken en bidden en het lange wachten; dat roept ook het evangelie van vandaag op. Jezus vertelt een parabel over tien meisjes, die klaar staan voor de komst van de bruidegom. Maar het duurt lang, veel langer dan ze verwacht hadden en ten slotte dommelen ze allemaal in. Dat op zich wordt hen niet verweten, maar als er midden in de nacht geroepen wordt Daar is de bruidegom, dan blijkt wie er voorbereid is om hem te ontvangen en wie niet. Want de ene helft heeft reserve-olie meegenomen om hun lampen brandend te houden, de andere helft niet. De verstandige meisjes worden ten slotte binnengelaten in de bruiloftszaal, de anderen niet.

De parabel is een beeld van het lange wachten in de tijd van Matteüs. De christenen wachten op de terugkomst van Jezus, hun geliefde Heer, maar het duurt alsmaar. Voor hun gevoel is het duisternis en nacht, en ze raken moedeloos; de neiging bestaat om het maar op te geven. Dan laat de evangelist Jezus roepen: Wees waakzaam, want je kent dag noch uur. Anders gezegd: blijf alert en geef het wachten niet op. Wij horen dit verhaal op de zondag van de voleinding en worden daarmee herinnerd aan het einde der tijden of aan het eind van ons eigen leven. Dat is nog niet zover; we zijn er wellicht ook niet mee bezig. Maar we worden wel gewezen op die toekomst, op wat mogelijk kan gebeuren. Ook ons roept Jezus vandaag op om waakzaam te zijn. Maar hoe zit het dan met die reserve-olie in de kruiken? En waarom kun je die niet delen met anderen? Want het is toch maar raar dat die vijf verstandige meisjes hun olie niet delen met die andere meisjes. Ik moet denken aan de woorden van Roger Schütz die we hier vaak in de ochtenddienst horen. In ieder mens bestaat een stuk eenzaamheid dat geen menselijke nabijheid kan vullen. Laat je doorgronden tot in het diepst van je hart en je zult zien dat diep in je zelf, daar waar geen mens op een ander lijkt, Christus op je wacht. Daar gebeurt het onverwachte.

Uitzien naar het onverwachte, naar de Christus in ons hart. Daarop wijst ook de eerste lezing uit Jesaja. Die begint met de woorden: Zie! Zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Het zijn woorden van hoop en vrede. Ze roepen een diep verlangen op: ja, als het eens waar zou zijn, dat we niet meer hoeven te leven voor de ellende, maar dat we lang mogen leven en kunnen genieten van wat we zelf hebben geplant. De profeet roept dus op om goed te kijken, want God is al met zijn volk bezig. Dat gold al voor de

Gemeenschap De Hooge Berkt

tijd, waarin deze woorden voor het eerst klonken, namelijk in de tijd ná de ballingschap. Het volk was voor een deel al teruggekeerd naar de stad Jeruzalem, maar wat ze zagen, leek meer op een puinhoop dan op een prachtig herbouwde stad. Waar moeten ze dan naar kijken? De profeet zegt dan: kijk naar wat er al is gebeurd. We zijn al bevrijd van de onderdrukking door de vijand. We zijn al teruggekeerd uit Babel en mogen wonen in vrijheid. Er wordt al aan de tempel gebouwd. God is al met ons bezig, blijf dus geduldig wachten. Met wat wij meemaken in onze tijd, kan het soms ook zo gaan. Er is veel aan de hand om ons heen, en wellicht ook in ons persoonlijk leven. We kunnen genoeg opnoemen wat er allemaal mis gaat of waar er in onze maatschappij hevige discussies over zijn. Maar durven we ook te kijken naar de tekenen van liefde, die er al zijn? Het zijn misschien nog kleine tekenen, maar toch. Ik denk bijvoorbeeld aan de opening die er gaande is tussen Noord- en Zuid-Korea. Of aan ons land: wij zijn gezonder gaan eten in de laatste jaren, gelukkig. Of onze gemeenschap: er zijn enkele gasten, die met ons willen meeleven, voor een paar weken of voor enkele maanden. Dat geeft hoop voor de toekomst. Dus laat de roep van Jezus tot ons doorwerken: Wees waakzaam, blijf alert, blijf waken en bidden en geef het wachten niet op. Want van God uit zal er een andere tijd komen.